

На врачка.

(Случка).

Чичо ви Иванъ отъ Нови-Ханъ отишелъ при врачка, прочута гледачка и занелъ черната квачка, що лѣтъ мѣти по два-три пѣти. Искалъ да си гледа и бае, та за бждеще да узнае—да ли му се пада богатство, имотъ и честитъ животъ. Много години работи бащинитъ си имоти, работа тежка, голѣма, а прикопсия нѣма. Оскъдно се храни, пости и дѣцата си остави прости. И тѣ ниви пѣсъкливи ще оратъ, сѣятъ и оскъдно ще живѣятъ.

А жена му стара, често му се кара, че билъ простакъ и куцукъ, та всичко му вървѣло напукъ.

И чичо ви Иванъ отъ Нови-Ханъ пита врачката прочута, на всичко сита, не пада ли се да намѣри имане, и човѣкъ богатъ да стане; много ли ще да живѣе и нѣма ли въ душа му радостъ да огрѣе—поне на старини да види честити дни?

А врачката знае всѣкого да омае.

На чичо ви Иванъ отъ Нови-Ханъ прѣд-рече добрини безброй и на старини покой. Но той пожела да стане врачъ, като нея познавачъ—да не е вече простакъ и да не ходи на врачка пакъ, но самъ да знае, да гледа, да бае, бждещето си да съзира и що му трѣбва самъ да намира; да се прочуе наврѣдъ по цѣлия свѣтъ и за гледане и съвѣтъ пари да взема безчетъ.

И всичко що спечели, обѣщава, съ врачката да дѣли.